

Vera Iz Srca

Ovu propoved je propovedao brat William Marrion Branham 23.

Juna 1957. godine u Džefersonvilu u Indijani.

Broj originalne kasete je 57-0623.

Vera Iz Srca

[Brat Branham čita iz Jakova 5:12., i tako počinje kasetu-Urednik.]

...ni drugom kakvom kletvom i neka bude što jeste da, i što nije ne, da ne padnete pod sud.

Muči li se ko među vama neka se moli Bogu, je li ko veseo neka hvali Boga.

Boluje li ko među vama, neka dozove starešine crkvene, te neka čitaju molitvu nad njim i neka ga pomažu uljem u ime Gospodnje.

I molitva vere pomoći će bolesniku i podigneće ga Gospod, i ako je grehe učinio oprostiće mu se.

Ispovedajte dakle jedan drugome grehe, i molite se Bogu jedan za drugoga, da ozdravljate, jer neprestana molitva pravednoga mnogo može pomoći.

Ilija beše čovek smrtnik kao i mi, i pomolio se Bogu da ne bude dažda, i ne udari dažd na zemlju za tri godine i šest meseci.

I opet se pomoli i nebo dade dažd i zemlja iznese rod svoj.

Braćo, ako ko zađe sa puta istine i obrati ga ko,

Neka zna da će onaj koji obrati grešnika sa krivoga puta njegova spasiti dušu od smrti i pokriti mnoštvo greha.

2 U zadnjoj glavi knjige Marka, 16.-ta glava i zadnji stih šesnaeste glave Sv. Marka, mi čitamo ove reči.

A najposle javi se kad njih jedanaestorica bejahu za trpezom, i prekori ih za njihovu neveru i tvrdo srce što neverovaše onima koji su Ga videli da je ustao.

*I reče im: “Idite po svem svetu i propovedajte
Evandjelje svakom stvorenju.*

*Koji uzveruje i pokrsti se, spasiće se, a ko ne veruje
osudiće se.*

*A znaci onima koji veruju biće ovi: Imenom mojim
izgoniće đavole, govoriće novim jezicima,*

*Uzimaće zmije u ruke, ako i smrtno šta popiju, neće im
nauditi, na bolesnike metaće ruke i ozaravljaje.*

Molitva vere pomoći će bolesnome.

3 A sada, dok poginjemo glave u molitvi, hajdemo svi zajedno, na naš način, i svaki čovek na svoj način, hajde da se molimo jutros molitvom vere za bolesne ljude. Onda želim sa starešinama položiti ruke na njih. A onda smo uradili tačno ono što Reč Božja kaže, jer to je mesto gde ja idem pravo u moju poruku. Dakle, hajde da se molimo.

4 Naš Nebeski Oče, pošto smo Ti pevali melodiju ove pesme “Samo Veruj,” njome Ti izražavamo naša osećanja prema Tvojim Reči. I pošto su bolesni pomazani po Tvojim Reči, molićemo se molitvom vere, najbolje što znamo kako da poslušamo Tvoje zapovesti. I shvatamo, čak i u našim slabostima, da si Ti više nego sposoban da prevladaš naše slabosti Tvojom Silom i dobrotom.

5 I onda ćemo pozvati starešine dole, da polože ruke na bolesne, ispunjavajući svako uputstvo za koje znamo, koje nam je bilo predano od našeg Gospoda. I molimo se, Gospode, da nađemo milost u Tvojim očima, jer posle svih ovih godina, još uvek pokušavamo biti poslušni Tvojim zapovestima.

6 I jutros se molim, sa ovom malom grupom, pošto si nas Ti poslao, jer ovi ljudi su u potrebi, koji su ovde izašli za molitvu. I mi prinosimo ovu molitvu za svakog od njih. Ti znaš njihova srca i Ti znaš njihove želje. I ja molim ovu molitvu vere, zajedno sa ovom crkvom, da Ti daruješ njima svaku želju koju imaju. Može li to upravo sada postati realnost, i može li dok oni danas napuštaju ovu crkvu, mogu li oni ići kao Abraham iz prošlih

vremena, poričući sve simptome kao da oni nisu tamo i poričući sve što bi bilo suprotno blagoslovima koje smo mi tražili. Ti si obećao u Svojoj Reči da će se to desiti i mi to verujemo.

7 Dakle, sa ovim ljudima koje si Ti izabrao i pozvao da budu propovednici i starešine, mi ćemo položiti ruke na njih kao što smo ih - kao što smo ih i krstili. I bili su pomazani; a molitva vere je bila prinešena, i ruke su bile položene na njih. Molimo se da njihova vera sada gleda na Tebe, o Svemoguću Bože, i neka ozdrave, molimo u Ime Isusa.

8 A sada, ja pozivam starešine da dođu pravo ovde dole do reda, dok mi polažemo ruke na njih. I dok svaki od vas polaže ruke na... [Prazno mesto na kaseti, Brat Branham i propovednici se mole za bolesne - Urednik.]

9 Molim da mi poklonite svu vašu pažnju, samo na nekoliko trenutaka, ako biste hteli. Pokušaću da ne iskoristim mnogo vremena, pošto sam stavio svoj sat ovde da budem siguran.

10 Brate Biler, mislim da si ti na kasetofonu na drugom kraju, a Leo i Džin nisu ovde. Tako ja želim da ti, ako želiš, snimiš ovo svedočanstvo, koje ću ispričati u nekoliko minuta, da bude poslano bratu Boze-u, on će to uzeti.

11 Želim čitati ovoga jutra iz Knjige Svetog Marka 12.-ta glava. Želimo uzeti deo toga i pročitati, i... zato što je to Božja sveta, nepreljubnička Reč. I mi verujemo da je Bog u Svojoj Reči. Da li verujete to? [Zajednica kaže: "Amen" - Izdavač.] I molimo Boga da doda Svoje blagoslove dok mi čitamo. I siguran sam da On hoće.

12 I onda, želim uzeti jedan drugi deo Njegove Reči, tamo iz Apostolskih Dela, 1.-va glava. I mi ćemo čitati sa tog mesta. Molim Gospoda da On da blagoslove na čitanje Njegove Reči.

13 Upravo sam ovde gledao, imao sam označeno ovde u mojoj-mojjoj Bibliji, ono što sam želeo čitati kao prvo, no izgleda da to sada nemogu upravo pronaći. Oprostite mi, samo trenutak, dok to pronađem, ako samo mogu; mislim da sam to pronašao.

...I odgovarajući Isus, reče im: Imajte veru Božju,

Jer zaista vam kažem: Ako ko reče gori ovoj: digni se i baci se u more i ne posumnja u srcu svojemu, nego uzveruje da će biti kao što govori, biće mu što god reče.

14 A sada, preko u Apostolskim Delima, 1.-va glava i 8.-mi stih.

Nego ćete primiti silu, kad siđe Duh Sveti na vas, i bićete Mi svedoci i u Jerusalimu i po svoj ...Judeji i Samariji i sve do kraja sveta.

15 Želeo bih vam jutros skrenuti pažnju na Reč Gospodnju, izvesno vreme. I želim da vi obratite najveću moguću pažnju na to. Pažljivo slušajte. Bogatstvo ove Reči...

16 Nakon dvadeset i pet godina službe Gospodu u Njegovom delu i u Njegovoj Reči, i nakon što je ovo već dvanaest godina moje internacionalne evangelizacije i milošću Božjom sretao sam desetine hiljada ljudi i video našeg Gospoda u našim kampanjama... Kad... Kao što sam Ga video, upravo usmerenog na dva miliona ljudi, odnosno milion i petsto hiljada na tim službama, došao do ovog zaključka. U svim našim naporima i tako dalje, Bogu je nemoguće da za ljude uradi bilo šta dok ljudi prvo ne odluče da li je to istina ili ne. Vi jednostavno ne možete. Nije važno...

17 Video sam velika remek dela našeg Gospoda u Reči, nekoga ko je mogao objasniti Reč bolje nego bilo ko koga sam video, a i dalje nije mogao učiniti da program ide dalje.

18 Razmišljam jutros o jednom čoveku, za koga mislim da ima jedan od najboljih radio programa na radio frekvencijama, ali nekako tamo, čovek ne može pokrenuti svoj program. To je doktor Vajt, pravi učitelj, ali tamo je nešto pogrešno. Ja ne znam šta bi to mogli biti. On je imao viziju i on je imao ideju i imao je mogućnost, ali on jednostavno nekako ne može da pokrene program. Program koji je imao je striktno na Reči, i trebao je baciti svet na kolena.

19 Video sam ovde, ne tako davno u Lojevilu, kada sam video dr. Mordecia Hama i mnoge velike teologe koje znam, koji je

mnogo bolji propovednik nego mladi tridesetosmogodišnji ili četrdesetogodišnji, ridokosi evanđelista, koji je izašao na podijum i prošao te ljude, a oni su seli na zadnja sedišta i tamo bili te noći. On nije bio ni deseti deo ili stoti deo tih propovednika, koji su mu sedeli iza leđa, no on je on imao Božji program i to je izložio: Bili Graham (Grejm).

20 Primitio sam te stvari. I primećujući ih, onda sam došao do ovog zaključka. Bez obzira ko ste vi, Bog mora da ima nameštenu publiku. I nije važno ako bih mogao stajati ovde ovoga jutra, i da vratim mrtvog nazad u život, i da podignem hromog u normalno stanje, i ako još Bog nije u programu, to neće nigde stići. Bog mora da bude u programu.

21 I svaki čovek je znan... njegov karakter je znan po njegovom delu. Bez obzira ko je on, njegova dela dokazuju njegov karakter. Ako uzmete čoveka, nije važno kako dobar on pokušava da bude, ako je njegovo delo zlo, onda sva njegova dobrota neće vredeti ništa. I ljudska reč je njegov karakter. Čovek čija reč nije dobra, onda vi nikada nećete imati poverenja u tog čoveka, zato što njegova reč nije dobra.

22 I radi toga Bog, naš Otac, Njegov karakter i Njegova dela dokazuju šta je On. Dakle, mi znamo da ovaj svet ovde potiče od nekog velikog Stvoritelja. To se nije moglo jednostavno desiti.

23 Dakle, ja želim da ovih nekoliko trenutaka budem toliko jednostavan koliko je to moguće. No ja želim da vi dobijete to u molitvi i da Duh Sveti to pokrene pravo u svetlo gde to i pripada.

24 Dakle, ako biste vi samo pogledali i videli drva kako rastu, i grane i kako one dolaze i odlaze i cveće i proleće, jesen, zima, leto; nešto mora da stoji iza toga. Tamo nije moglo biti drveta dok tamo ne bi bilo inteligencije da načini drvo. Nije važno kakva vrsta života će biti u tome. Tamo mora biti iza toga inteligencija da načini ono što to jeste!

25 Dakle, mislite na to sad. Nemojte dopustiti da to prođe pored vas. Duboko razmišljajte o tome. Jer ako vi obratite pažnju na

naše lekcije iz Pisma, Isus je rekao: “Ako budete rekli u svom srcu...”

26 Ne u svom intelektu, tada to nikada neće delovati. Bez obzira koliko mnogo pokušavali da to deluje, to neće delovati jer to je intelektualno i ima kraj.

27 Ali ako je nešto večno, to nema kraja i nema početka. Bilo šta sa krajem počinje i ima kraj. No samo te stvari koje nemaju početak... I samo Bog nema ni početka ni kraja. I onda imamo te stvari koje imaju početak, tako da tamo mora biti nešto bez početka, da započne početak.

28 Prvo drvo koje je ikad bilo načinjeno, to je kao ono koje je Isus ovde prokleo, rekavši: “Od sada da ne rodiš više roda. Niko da ne jede s tebe.” Tamo je moralo biti negde, da je to drvo imalo početak, i ono je imalo i kraj. Kada je Reč sa usana Onoga koji daje početak, priveo to kraju. Tako vidite li sada kako su Večne Njegove Reči.

29 No, mi imamo prihvaćenu Reč samo na intelektualnoj osnovi. I video sam toliko potpunih promašaja, dok to nije dovelo ljude do mesta da oni jedva znaju šta da veruju. Oni jednostavno imaju mnogo nedostataka u svojoj-svojoj religiji. Oni jure napolju po usponima ovako, i po usponima onako, što sve dolazi do kraja i ovde se oni vraćaju nazad puzeći.

30 Rađaju se veliki pokreti, i oni jure napolje kao Metodisti, Baptisti, i Pentekostalci, i sve to, i kao prva stvar, znate, oni dobiju jednu malu psihičku ideju, i oni jure napolje do uspona i imaju veliko vreme; i onda kao sledeće, sebe nađu na kraju toga. Ali jedine stvari koje večno traju su večne stvari. A večna stvar je Bog.

31 Dakle, ako ste primetili čovek je znan po svom-njegov karakter je znan po njegovim delima. Ako bi razmislili kako Bog pokazuje Svoj karakter Svojim delima... On ima Svoj Vlastiti karakter, i on tvori svoja dela, i ako pogledate na Njegova dela, kako su ona silna.

32 Dakle, izazivam svakog naučnika na svetu da mi napravi jedno drvo. Izazivam svakog naučnika na svetu da mi napravi jednu malu jednostavnu travku. I to je potpuno nemoguće.

33 Pa izgleda kao da onda, razmišljajući o tim stvarima, da se tamo može čitanjem Reči vere, prodreti iza intelektualne koncepcije, pravo u srce. Isus je rekao: “Ako kažeš u svom srcu...”

34 Mi smo svi postali uznemireni u našim umovima, i mi idemo napolje i kažemo: “Oh, ja sam video to urađeno; da ja sam...” I samo malo zatim to jednostavno odskoči, klizne, i tako to; i to izgleda kao da to ne možete ispravno dobiti. To je zato što mi pokušavamo da pomešamo intelektualno sa natprirodnim. Oni uopšte nemaju udela jedan u drugom. Intelektualnost će da kaže jednu stvar a natprirodnost drugu.

35 I ma koji čovek, koji ikada bude vođen Duhom Božjim, ne uzima ništa od ma čega intelektualnog, već je on vođen od svog srca kroz Duha Božjeg. On je neshvatljiv.

Ljudi kažu: “Oh, kako to može biti?”

36 Upravo sada ja primam pisma i telefonske pozive: “Misliš, Brate Branham, da nećeš ići preko mora nakon svih tih velikih... ali to izgleda predivno.”

37 A nešto mi dole unutra kaže: “Budi pažljiv.”

38 I zato mi ne gledamo u ono što vidimo; mi gledamo u te stvari koje mi ne vidimo, po onome šta Bog kaže u srcu. I ako mi možemo obratiti pažnju na te stvari, koliko više na Božansko izlecenje? Ako je Bog dao obećanje i to se usidri u srcu, pa kakve koristi ćemo još imati od intelektualnosti? Ja ne gledam na moje nevolje. Ja ne gledam na moje simptome. Ja gledam na ono što Bog kaže u vezi toga. Zato, što nakon svega, On je Šef i to glavni Šef.

39 Ako doktor kaže tako i tako... Dakle, ako probate to izblefirati, to neće delovati. Ako to probate da izmozgate u svom umu, i kažete: “Da Božja Reč je u redu, ja verujem u to, ja

verujem da će to da se dogodi. Mislim da hoće.” Dakle, ako je to intelektualno, vi jednostavno možete prekinuti misliti na to.

40 Sve dok nešto ne dođe dole unutar vas, i jednostavno kaže da je to je tako i da je to sve što se toga tiče... Ne postoji napolju dovoljno mučnih demona, koji bi ikad udaljili to od vas. To je nešto unutar zvana srce. To je mesto gde prava vera nalazi mesto svog počinka.

41 Intelektualci će pokušati da rezonuju o tome: “Dakle, neka bude razumno.” Ali vera nema rezonovanje. Ona ima samo jednu stvar, da je Božija Reč ispravna. Oh, to je mesto gde duša staje na noge i odmara se večno upravo na tome, jer Bog je tako rekao. Ne blefirati, nego znajući da će to...

42 I ova zemlja, budući Božje delo, to apsolutno govori i svedoči o Njegovom biću. Tamo mora da postoji Bog, inače tamo ne bi bilo zemlje. Tamo mora da postoji Stvoritelj, inače ne bi bilo tvorevine. I ako ta Reč, kojom je On stvorio zemlju, daje obećanje, to mora stvoriti tačno ono čime je i ova zemlja stvorena kroz Njegovu Reč u početku kada je Bog rekao: “Neka bude.” I to je moglo da traje milijarde godina. Ne znam koliko je dugo trajalo. Ali koliko god dugo da je trajalo, to ne znači ništa, zato što je Bog večan. I On je rekao: “Neka bude” i to je počelo da nastaje, jer Bog je uzeo Svoju Sopstvenu Reč i verovao.

44 I ako Njegova Reč o Njegovoj tvorevini, Njegovo delo ovde, dokazuje da je On Stvoritelj, onda zašto mi ne možemo uzeti Njegovu Reč i šta Ona kaže i To verovati? Zato što je to Reč istog Stvoritelja. Dakle, Njegova dela svedoče.

45 Dakle, pre nego je nepogrešivi Bog mogao reći bilo šta, to je moralo biti savršeno, zato što to može samo-to samo može... Ako to dolazi od Boga, to dolazi kroz savršeni kanal.

46 Dakle, primetite ovo. Svi ljudi, svi, ljudi su znani po njihovim delima.

47 Kada je veliki gradski most bio sagrađen u Sidneju u Australiji, kada su se oni rastrčali oko sveta da nabave graditelje mostova i arhitekta i iz... za taj deo što prelazi poluostrvo kod

Sidneja u Australiji, što bi ga spojilo sa Južnim Sidnejom... Arhitekta i svi su došli i prokopali su tlo i isprobali ga. I svi su oni došli do zaključka: "To ne može da se uradi." Rekli su: "Ceo zaliv je pun živog peska i zemlja neće ostati dugo čvrsta. To će se pomerati od mesta do mesta. Tako da, ako bi se most izgradio, biće opasno probati preći preko njega."

48 I konačno, tamo je bio čovek koji je bio vizionar, graditelj mostova iz Engleske. On je došao preko i pogledao je pesak. On on je sve to premerio. On je isprobao tlo. On je osluškiavao vodu. On je prvo sve ispregledao. Oh, ja to volim. On je sve najpre ispregledao.

49 Isus je rekao: "Čovek koji kupuje zemlju, ustvari ide da se sretne sa armijom, prvo treba da sedne i izračuna koliko će da košta." Ako bi jutros svako od vas, koji ste ovde pred oltarom, dok ste još sedeli u svojim sedištim, pre nego što bi došli da budete pomazani, izračunali šta to znači. To ne bi bio samo prolazak nasumice kroz molitveni red. To bi bio odlazak tamo sa snažnim uverenjem da je Bog to obećao i da je Bog u mogućnosti da drži Svoju Reč.

50 Tako da je taj čovek isprobao tlo. On je probao svako ležište tamo, koje je bilo na živom pesku. I konačno, on je otišao kod zvaničnika. On je rekao: "Ja ću sagraditi most i biće siguran.

51 Graditelji mostova u Americi i iz različitih delova sveta, samo su se nasmejali i rekli: "Čovek je mentalno bolestan. Ni jedan čovek ne može postaviti most preko toga." Rekli su: "Čak i ako bi kokoška išla po mostu koji bi bio izgrađen, on bi potonuo. Most neće moći stajati. Vibracije koje bi čak pas koji trči preko mosta, koje bi vibrirale u mostu," rekli su: "bi potresle pesak i most bi potonuo. To ne može da se napravi."

52 Ali taj čovek je bio čovek vizije i on je znao o čemu je govorio. Nešto dole u njemu mu je reklo da on to može uraditi.

Bože, daj nam takvog čoveka u crkvi!

53 Dakle, po svim naučnim istraživanjima da se to ne može uraditi... Nauka je dokazala da se to ne može uraditi, no ovaj

čovjek je imao viziju da to može uraditi. Tako, on je napravio ugovor.

54 Brzo je otišao na posao. Otišao je da proba tlo. On je otišao da proba i osluškuje dubine ležišta živog peska. On je probao svaki šraf. On je probao svako parče drveta, svako parče metala, svaki komad betona. Sve je moralo biti savršeno isprobano. Zato što, njegovo-njegovo veliko ime, i njegov karakter i njegove sposobnosti su počivale na tome da li će most da stoji ili ne.

55 I ako čovek na ovoj zemlji, od vizije, želi biti siguran da je sve savršeno isprobano pre nego li on postavi na to most, zbog svog karaktera i zbog njegovog imena, koliko više će naš blagoslovljeni Nebeski Otac oprobati svaku Reč koja je i kad bila rečena ili napisana u Bibliji. On će oprobati svaku Reč, svakog proroka. "I svaki sin koji dolazi Bogu mora biti oprobano." Materijal koji ide u taj veliki autoput, svaka stena (kamen), svaki materijal pre nego se to položi u Telo Hristovo, mora biti oprobano, okušano. "Svaki sin koji dolazi Bogu, mora prvo biti oprobano." Bez izuzetka, svako! Svaki prorok pre nego je mogao pisati Bibliju, bio je oprobano od Duha Svetoga.

56 Upravo kao on... Graditelj mosta, žao mi je, zaboravio sam njegovo ime; znao sam ga. Pre nekoliko dana čitao sam članak kako je morao sve da isproba. On je našao najbolje mehaničare koje je mogao. On je našao najbolje betonirce. On je nabavio sve najbolje što je mogao naći, da uklopi zajedno najbolje što je imao.

57 Oh, moja duša će da viče: "Haaleluja Bogu," kada pomislim da Bog stavlja u Svoju Crkvu najbolje što može naći. Bog uzima svoju decu i testira ih sa najtežom kušnjom. I onda ih postavlja u Telo Hristovo, zato što su oni oprobani. Oni veruju. Oni su prošli kroz iskušenja. Oni su stekli iskustvo. Oni su Njegovi svedoci i znaju o čemu govore. Ne samo intelektualnu koncepciju, već oni su bili nanovorođeni od dragocenog Duha Svetog i vremenom testirani i oprobani, sve dok njihove duše nisu bile postavljene čvrsto kao stena prema Golgoti. Da, oni su vremenom isprobani.

Oni su svedoci Njegove Sile. I kroz to Bog gradi Nevestu sa zemlje prema slavi, da čovek putnik može doći na glavni put, sedne dole pod drvo u svežini dana, od materijala vremenom oprobano, oni koji drže Boga za Njegovu Reč. Nije važno kakvi su simptomi ili okolnosti, to ne može stajati na putu. Bog ima vremenom oprobani (iskušan) materijal kao svedoke i On to postavlja.

58 I taj veliki graditelj mosta, kada su konačno arhitekta stale sa strane i rekli su graditelju, mnogi su bili kritičari: “To se nikada neće održati.”

59 Tako su oni i rekli da se Crkva nikada više neće podići. Tako su oni rekli i da su dani čudesa prošli. Tako su oni rekli da se religija starog vremena više ne može iskusiti.

60 Ali, oh, kada je taj čovek sastavio sav taj materijal, on je prokopao; on je doveo duvače i on je izduvao napolje sva ta ležišta živog peska. On je išao dole, dole, dole, stotine metara ispod vode, sve dok nije izduvao sav taj živi pesak, sve dok nije taj beton učvrstio na steni na dnu okeana. Oh, to je bila cena, da.

61 I ma šta što ima vrednost, ima i cenu toga. Kako je veliko to spasenje, kako velika cena!

62 Ali on je konačno stigao dole ispod živog peska. I Bog je uzeo Hrišćane, isprobao ih i oprobao ih, morao ih oprati, oprati, oprati, dok konačno u jednom od ovih dana, On dolazi dole na čvrstu stenu. Neki ljudi se uhvate samo za to malo kolebljivo iskustvo rukujući se i pridružujući se crkvi i bivaju poprskani nekoliko puta ili kršteni ili nešto slično. Ali On je oprao sav živi pesak, dok se nije učvrstio na Steni, Hristu Isusu. Svi mučni đavoli ne mogu ga pomeriti.

63 Graditelj mosta je znao šta je radio. I kada je to konačno bilo kompletirano, neki od njih su rekli: “To neće stajati. Biće opasno da bilo šta pređe preko njega.”

64 On je skupio grupu inženjera i sa železnicom, i taj dan kada su oni pošli iz Južnog Sidneja idući u Severni Sidnej, preko tog raspona, on je postavio oko osam velikih teretnih vozova, dobro

natovarenih. I doveo je gradonačelnika u kola i on je išao ispred svih, hodao je i nosio zastavu. I kao snažna i velika armija sa osam velikih parnih lokomotiva dobro natovarenih, marširajući preko mosta, sa graditeljem koji je zauzeo prvo mesto, idući ispred, most se nije ni mrdnuo.

65 I Isus Hrist, Božji sin, koji je Arhitekta Crkve, došao je na zemlju i položio je temelj. Kad je On sreo đavola, On je bio testiran Rečju Božjom i On je rekao: “Pisano je, čovek neće živeti samo od hleba.” Kada Ga je on uzeo na vrh hrama, On je rekao: “Pisano je,” vidite materijal koji je On stavio u Svoju Crkvu? On je Njega izveo na planinu i pokazao mu je sve velike programe koje je On mogao da ima. On je rekao: “Pisano je.”

66 Sva Reč Božja je bila testirana vremenom. I On je veliki Kapetan, koji ide pred nama Svojom Sopstvenom krvavom lepršavom odorom, da kroz otkupljuću ljubav Krvlju Isusa Hrista, ima kupljenu Crkvu, pomoću Svetoga Duha koji testira svaki šaraf i svaku osobu koja se ikad učvrstila u tu veliku Crkvu Živog Boga. To je vremenom testiran (iskušan) materijal koji to sačinjava.

67 I dok On maršira, veliko mnoštvo dolazi iza Njega, kao nanovorođena Crkva Živoga Boga. Ona je nepomerljiva, zato što smo mi primili Kraljevstvo koje ne se može pomeriti. Ono je postavljeno ispravno na čvrstoj steni Isusa Hrista, koji je Glavni Ugaoni Kamen. I kako On ide pred nama sa Svojom Vlastitom krvavom odorom praveći put, to je znak otkupljenja.

68 Svedoci! “Vi ćete Mi biti svedoci i u Jerusalimu i u Judeji i u Samariji.” Njegova Crkva stoji kao Njegov svedok. Dakle, jutros bi hteo to reći i ostaviti vam to. Mi smo Njegovi svedoci nakon što primamo Duha Svetoga. Jer tamo može postojati samo jedna stvar za koju vi možete svedočiti a to je, ono što vi znate da je Istina.

69 Taj momak je mogao svedočiti nakon što je oduvao sav pesak i našao čvrstu stenu... Na grudima zemlje on je bio svedok da će to izdržati. On je postavio Gajgerov brojač i razne mašine na te

velike komade materijala i testirao svaki pojedini od njih. On je bio svedok da će oni izdržati, jer on je video snagu toga u testiranju i ono je izdržalo.

70 I mi koji smo nanovorođeni od Duha Svetoga, ispunili smo se Božjom silom, tom verom u Večni Život, odnosno večnog Boga, i To prebiva u nama i mi smo svedoci o Njegovoj dobroti i Njegovoj Reči, i Njegovoj sili. To nije više pretpostavka. To nam je poznato kroz iskustvo.

71 Noje, kada je on izgradio barku, on je dao svedočanstvo nepravednom svetu da je tamo bio pravedan Bog. To je takođe izgledalo ludo, kada je to započeto da se gradi, ali je dokazano da je to bila jedina barka, koja će ploviti kroz oluju. I kako je to bilo uzdignuto, to je bilo... On je osudio nepravedan svet i opravdao one koji su to verovali.

72 Kako ponekad smešno Bog čini stvari u očima čoveka. Da li ste se ikada zaustavili da razmislite od kakvog drveta je Noje izgradio barku. Ona je bila izgrađena od Šetimskog drveta. A ono je najmekše drvo koje se može naći. To je jednostavno kao balzam. To je... Pa, ako vi bacite to tamo u jezero, to će potonuti za pet minuta. To je balzam drvo, ili Šetimsko drvo i rupičasto je. I nije li to čudno što je lađa izdržala test velikog predpotopskog uništenja a bila je načinjena od mekog drveta? Ali, ono je bilo savitljivo.

73 I ponekad kada mi postanemo tako tvrdi i držimo se svojih puteva, Bog nas ne može upotrebiti za bilo šta. Ali evo razloga zašto je On to činio.

74 Da li ste primetili? Pošto je on napravio to tako, onda je on skuvao katran ili nešto smole, što je bilo izvađeno iz drugog drveća. Dakle, šta je učinio ovaj čovek? Kada je on sastavio lađu, ona je bila napravljena od tih stvarno lakih i mekih drva. Vi biste mogli to podići veoma lako, to je tako lako i savitljivo. I onda je on posekao drugo drveće, koje je bilo borovo drvo, i oni su ga udarali, to je bio način na koji su oni to dobili; udarali i udarali, sve dok nisu izbili smolu napolje iz njega. I onda je on uzeo

smolu i izlio je u to lako drvo, i male rupe koje su bile u lakom drvetu ispunile su se smolom i premazao ga je i učinio da to bude čvršće od čelika.

75 Bog uzima Svoju Crkvu, one koji su ispraznili sebe od svega i onda je ostalo samo ono što je savitljivo u Božjim rukama. Bog je posekao Svog Vlastitog Sina, i uzeo život iz Svog Sina, udarajući Ga i povređujući Ga i izlio Ga je u vernika i on je postao upakovan, spreman za sud. To je jedina stvar koja će izdržati sud. To prolazi pravo preko suda, jer je i ona prošla pravo kroz to. Voda je bila sud. To je bilo svedočanstvo da je Bog znao šta radi. Noa je pratio Reč Božju. Mnoge druge stvari bi mogle biti rečene.

77 Danilo je bio svedok da je tamo bio Anđeo na Nebu ili Bog na nebu, znajući tajne srca, jer On je poslao Svoga Anđela i oslobodio Danila. Mnogi drugi su bili svedoci.

78 Kada je Isus umro na krstu, nebo je svedočilo. “Evo ga Materijal. To je Ta stvar.” Ako ćete приметiti, celo stvorenje svedočilo je o tome.

79 Tačno u sred dana, kada je Bog prorokovao da pre nego što će se Šabat prekinuti, rekao je: “Doći će vreme kada će sunce zaći u sred dana.” I od šestog do devetog časa bila je tama. Šta je to bilo? Sunce, a tama ne znači da u njoj ima i malo svetla. Tama je apsolutno totalna tama, tako mračno kao što je bilo u Egiptu, sve dok se tama nije mogla osetiti. Ni zračka svetla.

80 I sunce je svedočilo: “Evo Ga Taj. To je materijal od kojeg će Bog izgraditi Crkvu.” Mesec i zvezde su svedočile. Kada je On umro i nebesa su svedočila. Zemlja se potresla, stene su se raspukle, zemlja je svedočila. I sveci koji su spavali u zemlji, u zemaljskom prahu, uskrsli su i svedočili.

81 Ljudi na Pentakostu, kada su oni zbijali šalu sa njima, Petar je ustao i svedočio o tom istom Životu, koji je bio izbijen iz Njega na Golgoti i bio izliven u Petra u formi Svetoga Duha. I on je stajao tamo kao svedok Božje Reči, i on je svedočio sa tekstom iz Pisma, gde je rekao: “Ljudi iz Judeje i svi vi koji stanujete u

Jerusalimu, ovo neka vam je na znanje i slušajte moje reči. Jer ovi nisu pijani kao što vi mislite, nego, to je ono što je rekao prorok Joil: ‘I biće u poslednjim danima, izliću od Svoga Duha na svako telo.’” On je bio svedok.

82 Dakle, mi dolazimo u ove zadnje i zle dane, kada će On da ima svedoke, On će imati svedoke. Bog živi. Božja Reč je Večna.

83 A sada, da se vratimo nazad na naš čitani deo Pisma. Isus, dolazeći sa planine, bio je gladan. I On je pogledao na drvo a tamo nije bilo roda. On možda nikada nije podigao Svoj glas.

84 On nikada nije ustao i rekao: “Dakle, gospodo, stanite u stranu, Ja želim da vam pokažem Moju Silu... Ja imam Silu da načinim to drvo *takvim-i-takvim*.” On to nikada nije rekao.

85 On se samo odšetao do njega. On nije našao ništa na njemu, tako da je On rekao: “Niko da ne jede sa tebe”, i otišao dalje.

86 Petar je to čuo. I sledećeg dana, kada je on prošao pored, oh, drvo je bilo još uvek tamo, ali je bilo mrtvo. I on je dao primedbu u vezi toga, kako to da se drvo tako brzo osušilo, do korena. Isus je rekao: “Ne...”

87 I gledajte, to nije bila greška drveta. Još nije bilo vreme za smokve. Nego, On je to uradio da proslavi Sebe, da dokaže Sebe, da... On je bio Mesija i to je bilo jedno od svedočanstava da je On bio Mesija. To je bio pečat Njegovog Mesijanstva. Zadnji pečat je bio Njegovo uskrsnuće i Njegovo uznesenje; to je bio zadnji pečat Njegovog Mesijanstva. Ono što je On uradio, dokazalo je da je On to bio. Dakle, On nikada nije išao okolo i govorio: “Svo drveće neka umre.” On je jednostavno to uradio tako, da bi učenici koji su trebali pisati Pisma, znali da je On bio Mesija. Vidite?

88 Dakle, onda, kada je Petar pitao to pitanje: “Gle kako je drvo brzo uvenulo?”

89 Onda je On njima rekao: “Ako ćete reći ovoj planini: ‘Pomeri se i baci se u more’ i ne posumnjate, nego verujete ono što govorite, desiće se i imaćete ono što ste rekli.”

90 Sada slušajte. To je deo materijala u toj velikoj ekonomiji Božjoj, taj veliki brod u kome se nalazimo, stari Sionski brod, u Telu Hristovom.

91 A sada, svedočanstvo. To je bilo pre izvesnog vremena. Ja sam to posmatrao. A sada, poslušajte pažljivo jedno malo učenje.

92 Bilo je vremena u životu kada svi oni, kada sam gledao na patnje i video one koji su bili zlostavljani i mučeni demonskim silama, a moje srce je jednostavno krvarilo za njima. I još sam imao i one koji su me pozivali telefonom i... I na skupovima, sva ta vika i pokretanje i potezanje, i cimanje i tako je teško reći: "ne" tim ljudima... Iskreno, ja to ne mogu učiniti; neko kaže to je za mene. Ja ne mogu stići do njih. Kako samo moje srce krvari za njima. Dan za danom ja prolazim kroz te torture i pitam se ponekad, i ja...

93 I onda se utešim vraćajući na Pismo i vidim Njega kako ide kroz mesto Vitezda, i videći sve te hrome i obolele i kako je otišao do jednog čoveka, koji je ležao na slamarici i izlećio ga, i otišao dalje i ostavio ostale. Ali još uvek u mom srcu, to me čini... To ne uklanja to gorenje iz njega. Oh, kako bih želeo da se tamo nešto može dogoditi.

94 Onda sam primetio u Portlandu, Oregon, kada je taj manijak te noći istrčao na platformu da me ubije. Ja se sećam, da se tamo nešto desilo što nije bilo uopšte intelektualno. Po intelektu, trebao bih pobeći kao što su to učinili i ostali propovednici. Ali nisam pobegao. Postojalo je nešto, Bog je bio spreman da prikaže Svoju Silu.

95 Jednom, On je rekao: "Budi miran i znaj da sam Ja Bog." Ako bi Crkva samo stajala mirno dovoljno dugo... Bog će uraditi nešto malo i oni će uzeti sve senzacije i trčati okolo radeći to, (Vidite?) izlazeći iz volje Božje. Budite mirni.

96 Jednom je On namerio da pokaže Svoju Silu na Crvenom Moru. On je rekao: "Crveno More, samo budi mirno." I On je proveo svoju decu pravo kroz njega. Šta ako bi se oni okrenuli i

rekli: "Hajde, uradi to ponovo Gospode"? To se ne bi dogodilo. Sigurno ne.

97 Jednom je Njemu trebalo još malo vremena da bije bitku. Bog je učinio da se sunce umiri, i da gleda šta će On učiniti. Da. "Dakle, sunce ti samo miruj nekoliko minuta. Ja ću ti pokazati nešto." Dakle, šta ako bi sledećeg dana Jošua rekao: "Sunce, umiri se!" To se neće desiti. Bog je trebao da uradi nešto. On je svedočio o Svojoj Sili Njegove Reči, On je svemoguć i svedočio je o tome.

98 Jednom je bio jedan slepac koji je dolazio iz Jerihona. I pošto je Isus pošao napred, slepi čovek je povikao: "Smiluj se na mene!" A Biblija kaže: "Isus je stajao mirno, rekavši: "Dovedite ga ovamo." Oh, Bože! Hrist je stajao mirno, jer je Bog želeo da Ga upotrebi, da pokaže Svoju Silu.

99 Tamo je moglo biti još stotinu slepih ljudi na putu, ja to ne znam. Možda su sveštenici govorili: "Dođi ovamo za minut! Ko si ti koji podižeš mrtve? Podižeš... Mi imamo groblje puno njih. Mi smo čuli da si ti podigao Lazara." Ali Bog je potvrdio Svoje Mesijanstvo. To je ono što je On radio. Svakako.

100 Često se pitam šta se dešava. Ali postoji mesto kada čovek može da živi tako blizu u Božjoj prisutnosti a to nije od vašeg izbora, to je od Božjeg izbora, da možete živeti na tom mestu sve dok vaša vlastita intelektualnost nema ništa više sa time.

101 Dole u Južnoj Africi, bio sam izazvan od grupe vračara. I stajao sam tamo sam, jedan među desetinama ili više njih, i oni su pokušavali da bace čini na mene. Ali Bog je jednostavno učinio da se oni umire i da gledaju slavu Božju kako vraća vid i otklanja slepoću od bolesnih ljudi.

102 Tamo u Karcruje-u, u Nemačkoj, jedno popodne kada su spiritualisti izašli da... Želeli su se svađati sa mnom u hotelu. Čovek im nije dao da uđu unutra. Oni su rekli: "Mi ćemo baciti čini na sastanak tog popodneva i tamo neće niko doći... Ne rekli su: "Mi ćemo srušiti sa olujom." A Nebo je bilo baš lepo i vedro.

Ali kada smo mi došli tamo i tek što smo počeli da pevamo, otpočela je jedna moćna oluja. Tamo je bilo oko dvadeset njih sa moje jedne strane i dvadeset sa druge. I oni su svi obavljali svoje vračarske rituale, sekli su perje makazama, i činili stvari tome slične, bacajući čini. I sve je iznenada... Taj veliki šator sa trideset hiljada ljudi, počeo je da podrhtava i da se trese i vetrovi su duvali. A ja sam propovedao. I nešto je reklo: "Mirno stoj."

103 Haleluja! Ja nisam rekao izvinite, što znači: "Slava našem Bogu."

104 A Bog je učinio da se oluja smiri i uklonio je da se vidi slava Božija, gde je oko četrdeset hiljada duša toga dana i noći prešlo u Božje Kraljevstvo pomoću toga. "Stojte mirno." Tačno. On će svedočiti.

105 Tamo u Švedskoj ili Švajcarskoj... Pa, rekao bih preko u Finskoj, jednog dana jedan mali dečko je ležao mrtav pored puta. Automobil ga je pregazio i zgnječio je njegovo malo telo na komade. On je bio tako polomljen dok njegova stopala nisu prošla kroz čarape. Auto ga je pregazio i udario ga je kao jednu krpu, i udarivši, podigao ga je gore u vazduh i bacio ga je preko na drugu stranu puta. Njegove oči su se izbuljavile. Njegova usta su bila otvorena. Njegov jezik je visio napolje i krv je curila iz njegovih ušiju. Ali dve godine ranije tamo, Bog je pokazao viziju toga. I ja sam se udaljio tako glupo i gledao na dete, otišao sam dalje plačući.

106 I Gospod, ili Neko natprirodan, stavio je svoje ruke na moja ramena i rekao: "Nije li to dečak koga sam ti pokazao?" Oh kakvo osećanje!

107 Tamo je stajao gradonačelnik i veliki ljudi koje je on pozvao, i mnogi su stajali okolo. I Bog ih je umirio da bi On mogao pokazati Svoju moćnu Silu podizanja iz mrtvih, vraćajući ga ponovo u život. Umirite se; verujte Bogu; budite svedok. Njegova Reč je Večna.

108 To je bilo pre nekoliko dana kada smo mi bili... I videti samo kako Bog čini stvari tako jednostavno, a mi smo toliko

uznemireni da tražimo velike silne stvari... Budite zadovoljni sa malim stvarima. Gledajte Njega kada On čini Svoja slavna dela, kako vas On štiti. Nemojte gledati na način visokih stvari, pogledajte ovde dole.

109 Obratite pažnju, ja sam razmišljao o tome, da je moguće, da čovek bude kao apostoli i kada može živeti blizu Boga i da Bog kroz Svoju milost deluje kroz njega, tako da što više Boga on prima, tada još pobožniji postaje. Što više Večnog Života dolazi u vas, sve više intelektualnoga to izbacuje napolje.

110 Dakle, ja ne mislim da budem fanatik. Ja mislim da budem pravi, društveno zdrav, ispravan vernik. Vidite? Ne gomila doktrina, već pravi, čvrsti, istiniti, osećajni inteligentni vernik.

111 Gledajte sada. Ja sam video da to deluje. I razmišljati o tome, da ako vi uđete u taj kontakt sa Bogom, to postaje tako da to nije više vaš glas. To nisu više ni vaše misli. To postaje Božja misao i Božji glas. Vi ste samo loza ili samo jedna grana. On je čokot. I ako je To Njegov Duh koji ulazi unutra i daje snagu, onda dokle god vi možete sebe skloniti sa puta, On će to ispuniti. I onda vi možete biti svedoci.

Isto kao što je Nojeva barka bila svedok.

112 Kao što je Isus bio svedok Božji. On je postao tako pun Boga, dok On i Bog, nisu postali jedno. "Bog je bio u Hristu, izmirujući Sebe sa svetom," sam Njegov odraz. A dela čoveka objavljuju njegov Karakter! Hrist je bio Božje delo. I Hrist je objavio Božji Karakter, Njegova osećanja za bolesne, Njegovu žudnju za spašavanje duša, sve dok čak nije dao Svoj Život. Božje delo, Božji Karakter je bio objavljen u Hristu.

113 I ako se možete samo isprazniti od svojih vlastitih intelektualnih misli i pustiti Boga da ima svoj put kroz vas, da On može objaviti Svoj Karakter kroz delo vašeg predanja. Ispraznite se. Izbacite svet, izbacite svoje sumnje napolje sa puta. Ako ste došli do oltara da se mole za vas, i kažete: "Ja ću ići tamo i videti da li ću biti isceljen." Bog tako ne može nikada objaviti Svoja

delu. Vi biste trebali da uklonite svoje sopstvene misli sa puta i neka vas On ispuni.

114 Dakle, način na koji ja primećujem te stvari... Kao u slučaju s tim stari bikom ovde gore, koji je hteo da me ubije. I kao te ose tamo nazad kod ograde i kao mnoge druge stvari koje su se dogodile, medved u šumi, to je izučavanje prirodnoga. To je nešto što se događa.

115 Ja govorim ovo sada. Dakle, oprsotite mi, to je bilo moje lično iskustvo, ali ja želim da vam kažem, zato što je moderno vreme. Neko je rekao: "Oh, pa te stvari su se dešavale tamo davno u danima proroka, u danima..." Pa Bog nam je pokazivao primere. Ali, da li znate da Bog danas gradi svoju Crkvu? Vi kažete: "Pa, On je imao proroke; oni su trebali govoriti Reč Božju." Ali On ima Božju Crkvu danas.

116 Obratite pažnju, postoji nešto kada se desi; i želeo bih kada bi to moglo biti stalno, ali to ne bude. To jednostavno dolazi po Njegovoj volji.

117 Dakle, pre nekoliko dana, ili oko dve ili tri nedelje, ja sam se molio za ljude sa leukemijom. Molio sam se sa ljudima, čekajući na viziju za tu bolest i tegobu. Na mnoge sam čekao godinama.

118 Na primer, mala Edit Vrajt, paralizovana. Sećam se kada je njen tata ležao umirući, a Bog je pokazao viziju za njenog tatu i ostavio Edit da tamo leži.

119 Tamo je jedna mala žena, mislim da je još uvek ovde, Gospoda Giger, iz Fort Vejna, mala majka lošeg izgleda, mlada žena. Rodila je bebu, a beba je bila *tako* velika, a ona je bila *tako* mala da je to je prouzrokovalo kod nje rak, a Bog ju je iscelio od raka. Dakle, ona je dobila skoro živčani slom zbog nervoze. Ona je u menopauzi. I jedna mala žena... A pravi lojalan muž, taj mali prijatelj je išao svuda, moleći se i tražeći i plaćući, a ja sam se molio za nešto kao što je bio taj slučaj.

120 I vi znate šta se desilo? Brat Vud tamo nazad, došao je njegov tata, jedan Jehovin svedok. Brat Vud je bio Jehovin

Svedok. Bog se posvedočio i objavio Sebe njemu, isceljujući njegovog paralizovanog dečka Davida.

121 Onda je njegov brat došao dole. A njegov brat je živeo nemoralnim životom. I tamo se Sveti Duh okrenuo okolo i ukorio ga, videći ženu sa kojom je izlazio i on je predao svoj život i učinio da svaki đavo izađe iz njega tog dana. I on sada šeta ulicama i radi sve što može da služi Bogu, svedočeći Njegovim ljudima.

122 Onda, njegov siromašan, stari tata, pošten samo kako može biti u svim njegovim poslovima kao farmer i stvari kao što su te. I kada je njegov tata došao dole, on je želeo da ja idem sa njim na pecanje i mi smo otišli na jezero.

123 Na putu prema tamo došla je vizija tog jutra. I On je rekao: “Svako jezero koje ćeš ti preći i svaki vodotok, biće zamučeni i neće se moći pecati. Ali kada budeš stigao dole kod Volf Krika tamo, do Dejl Halova, rekao je: “Tamo će biti lepo i vedro. I ti nisi nikada ulovio ribu u toj vodi, ali ti ćeš uloviti čitavu nanizanu žicu njih. I rekao je: “Oni će upecati jednu ili dve male i onda ćeš ti da uloviš veliku ribu, ribu sa krljuštima. To će biti velika sa metalnim novčićem u njoj.”

124 Ja sam se okrenuo i rekao to njima. Gledao sam oči tog starog čoveka, dok je on gledao preko prema svojim dečacima. Kada smo mi otišli dole tamo i ušli u vodu... Svako jezero je bilo zamučeno idući dole. Kada smo stigli tamo, to je bilo tako vedro plavo, da bi skoro povredilo vaše oči. I mi smo pecali, i nismo mogli uhvatiti ni grgeča, ni bilo šta drugo. I iznenada, ja sam počeo hvatati ribu i uhvatio sam celu nanizanu žicu ribe. Neke od njih su imale i dve i po kile po komadu. I ponekad i po dve na liniji, sa štapom i uzicom. Mi smo pecali i ulovili punu nanizanu žicu njih.

125 I sledećeg jutra sam se vratio pecanju. Uhvatio sam jednu veliku ribu, bila je... ili kako je mi zovemo, ribe sa crvenim stomakom, najveća koju sam ikada video.

126 Onda, kada je čovek došao k meni, rekao sam, “Gospodine, Biblija kaže: ‘Ako ima nekog među vama koji je duhovan ili prorok i ako nešto kaže i to se dogodi, onda ga slušajte. Ako se ne dogodi...’” I ja sam uzeo četiri proročanstva Jehovinih Svedoka, i pokazao mu da se ni jedno nije desilo. Svako od njih je izneverilo. Rekao sam: “Sada, šta ćemo sa ribom?”

127 I Bog je pokazao tu viziju, da promeni tog čoveka i preokrene ga, i to samo za tog jednog čoveka, dok je tamo bilo hiljade njih ležeći i pateći. To je u suverenitetu Svemogućeg Boga, da vi možete znati da On objavljuje Svoj posao pomoću Svog dela i Svoj Karakter objavljuje na isti način.

128 Pogledajte na bazen u Vitezdi. Vi kažete: “To ne zvuči kao da to Bog radi.” Pogledajte na sakate, hrome, zaostale, slepe, usahle, koji su čekali. I evo, tačno tuda dolazi Isus, u haljini punoj sile i otišao je do čoveka koji nije mogao da hoda bilo šta da bi pokušao, a on je imao neko retardirano oboljenje, i iscelio ga je, a ostale je tamo ostavio. Vidite li Njegov Karakter? On je želeo da pokaže Svoju Silu. On je želeo da uradi nešto, da... Neka se svet umiri da to primeti.

129 Dakle, primetite, prekjuče kada smo se vratili... Vratio sam se na sastanak u Indianopolisu i mislio sam da bi trebalo da ostanem još malo odvojen od ljudi, dok se nebi malo odmorio, jer sam imao dvadeset ili trideset ljudi na dan, na privatnim razgovorima a te vizije su dolazile. Skoro sam bio mrtav kada sam stigao kući. Niko ne zna kroz šta sam ja prolazio u tome, niko. Ne postoji način da se to objasni.

130 I onda smo brat Vud i njegov brat i ja, otišli do tog mesta i ponovo pecali. I to popodne, sedeći tamo, brat Vud je pričao o jednoj starici koja je pripadala Anderson Crkvi Božjoj, ovde gore, kada su oni bili deca. I kako je to bilo dobro. Rekao je, da ih je ona uzimala, njih male dečake Jehovine Svedoke i volela ih je. A brat Vuds je rekao svom bratu Lejliju, i rekao je: “Lejli, zar ne bi

sada bilo super ako bi otišli naći tu staru sestru i dati joj do znanja da smo spašeni?”

131 A ta reč je našla naklonost kod Boga. Nakon što smo razgovarali o Bogu dugo vremena, no baš ta reč je našla naklonost. Njih dvojica, Jehovinih Svedoka, obojica stariji ljudi, želeli su da nađu staricu i da joj kažu da su spašeni: dva brata.

132 Kada su to rekli, Duh Božji i Njegov suverenitet je pao na mene, dok sam sedeo tamo u čamcu. O, kako bih želeo da imam takav glas, neki način, da bih to mogu staviti duboko u ljudska srca. Toliko se nisam mogao kontrolisati, kao što biste i vi mogli odleteti na mesec; samo od te jedne reči. Rekao sam: “Momci, nešto će se desiti. Postoji neka mala životinja, određene vrste; i biće vraćena u život. Tamo će biti život u vezi s tim, i vi ćete to videti.”

133 I ja sam pomislio: “Dakle, šta sam to rekao?” I počeo sam da razmišljam o nekim stvarima: “Šta me je navelo da to kažem?” Nije bilo vizije, jednostavno je Nešto progovorilo. Šta je to bilo? To nije bio moj intelekt; nisam mogao čak ni razmišljati o tako nečemu. To je bilo dole ispod toga. To je bilo u srcu, mesto gde je Bog trebao da uđe. On je govorio. Ja čak nisam mislio o takvim stvarima. A To je govorilo.

134 Razmišljam o tome što je Isus rekao: “Ako verujete u svom srcu, i ako kažete ovom drvetu, ili ovoj planini, a onda ne sumnjate, nego verujete da će se desiti ono što ste rekli, imaćete to što ste rekli.”

135 Tu je moja poenta. Doći do tačke, gde je to nešto što niste vi sami. To je nešto izvan vašeg rezonovanja što to govori. Mi smo nastavili.

136 Na završetku ću reći ovo, a braća Vuds, i oni ovde sede kao svedoci. Sledećeg jutra...

137 Te noći mi smo otišli i Gospod nam je dao dobru noć za pecanje. Niko nije uhvatio ni jednu ribu, a mi smo upecali tri tamo, samo za nekoliko minuta. A te tri su težile blizu deset kilograma. I mi smo upravo imali jednu dobro nanizanu žicu riba.

138 Sledećeg jutra smo se vratili nazad i stavljali smo nove mamke na štapove a nije bilo niti jedne ribe. Bilo je gotovo. A ja sam rekao: “Hajde da idemo u taj mali zaliv i da se malo odmorimo, braćo. I mi ćemo pecati plavu ribu na muvu.”

139 Vratili smo se tamo nazad, i pecali smo plavu ribu, išli smo nazad u mali zaliv sa našim malim čamcem. I svaki put smo se zaustavili dovoljno dugo a motori bi stali... Mi nismo pecali; mi smo pričali o Bogu.

140 A gospodin Lejli, koji je sad... Otišao je do svoje sestre da bih je pokušao izvući iz Jehovinih Svedoka. A ona mu je rekla... Ona mu je rekla da je on slušao đavola i da smo mi đavoli; rekla je: “Lejli, ti to znaš bolje,” i sve te stvari.

142 Onda je Lejli uhvatio jednu malu ribu, otprilike *ovoliku* i razgovarao je. Tako da je dopustio da ribica proguta veliku udicu. Ona je otišla pravo dole u stomak te male ribe. I kada je on nju povukao, nije mogao izvući udicu, tako, on je samo stisnuo u rukama i obmotao je okolo i išcupao joj je utrobu napolje. Morao je izvući udicu iz njenih usta, jer ako bi on odsekao udicu to bi ubilo... Mrtva riba, ona bi svakako uginula. I evo šta je on rekao: “Ti si se sigurno dobro uhvatio mali prijatelju” i bacio ju je nazad u vodu.

143 I riba se bacila tri do četiri puta i otišla kružeci dole kroz bistru vodu, dok nije stigla do dna, ležala je tamo nekoliko trenutaka dok se nije vratila na površinu vode i zamahala je tri do četiri puta. Njena mala peraja su se ovako ispravila, legla je na stranu i uvila se. I mi smo pecali oko dvadeset minuta, a ona je plutala kroz divljinu, nazad prema nekom smeću. I ja sam bio...

144 I neko je rekao: “Ta mala riba je zaista doručkovala i na hranila se. Ja sam rekao: “Da, tačno je.”

145 I mi smo rekli: “On, zar Bog nije dobar prema tebi?” A Brat Vud je rekao: “Oh, to je tako dobro, Brate Branham; mi smo privilegovani što smo ovde sa tobom.”

146 O, rekao sam: “Nemoj tako da govoriš, Brate Vud. Ovo,” rekao sam: “ovo nije Sveta Planina; to nije neko sveto mesto. To

je sveti Bog, a ne sveti čovek, već sveti Bog.” [Prazan deo na kaseti-Urednik.] ...?...

147 I dok smo mi razgovarali, Nešto se pokrenulo na meni. Reklo je: “Sada ću Ja pokazati Svoju Moć.” Pre nego sam znao o čemu govorim, taj deo Pisma mi je doša u um: “Što god budete rekli, verujte da će se desiti; u vašem srcu to recite i imaćete šta ste rekli.” Ja-ja sam skoro mogao... To je isticalo iz mene. Pomislio sam: “Šta se to događa?”

148 Lejli i Banks su sedeli tamo, pecali smo. Mala mrtva riba je ležala tamo oko dvadeset minuta, sva zgrčena, plutala je po vodi a njena mala creva su joj visila kroz usta. A ja sam pogledao na tu malu ribu i došla mi je misao kako je On rekao ribarima: “Bacite na drugu stranu čamca.” Oni su prihvatili Njegovu Reč. Petar je rekao: “Gospode, pecali smo celu noć a ništa nismo upekali. No bez obzira, na Tvoju Reč, mi ćemo baciti mrežu.” Tamo je to bilo, po Reči.

149 Nešto mi je reklo: “Bog zna ribu; samo izgovori Reč i gledaj šta će se desiti sa ribom.”

150 Rekao sam: “Mala ribo, u Ime Isusa Hrista, vrati se u život.”

151 A Bog, moj zvanični Sudija, sa ta dva čoveka koja su bila tamo; ta mala riba okrenula se na svoju stranu i otplivala daleko odande tako brzo koliko je samo mogla, ponovo živa. Reci Reč! Svemogući Bog, kao što ja stojim pred Njim u prisutnosti ovog društva i ove Biblije, zna da je to istina.

152 Dok ljudi umiru, a Bog još ipak pokazivao Svoju silu tim Jehovinim Svedocima, da je On uskrsnuće i Život. I da ne postoji ništa mimo onoga što vam je On rekao o tome. “Ako kažete i verujete ono što ste rekli da će se dogoditi, imaćete šta ste rekli.”

153 Šta je to bilo? Bog je pokazivao Svoju silu, ne ja, ja sam samo loza odnosno grana. On je energizirao tu granu tako da nisam mogao da se suzdržim a da im ne govorim. Šta bih ja ikada mogao da mislim o maloj mrtvoj ribi koja je tamo ležala, kada

smo mi njih seckali i stavljali na liniju kao mamac? Ta mala riba viseći tamo, ležala je tamo mrtva...

154 Gospodin Vuds i ostali, sede upravo ovde i gledaju sada u mene, oni su svedoci toga. I Duh Božji je prekrpio tu dolinu, sve dok ne biste pomislili da dolazi uznesenje. Čak je gospodin Vuds povikao i rekao: "Oh, dobro je biti ovde!" Rekao je: "Brate Branham, tako smo srećni što smo ovde!" Jedino što su mogli da izraze prema meni je da sam njihov brat. I ja sam se brzo okrenuo jer su oni videli da je Bog upotrebio mene da govorim ribi da oživi.

155 Dakle, to zvuči ludo, ali to je isti Bog koji je govoreći oživeo tog gmizavca koji je ležao tamo u dvorištu. On je Alfa i Omega, Početak i Svršetak. On je Život i Uskrснуće. On je Sila, onaj koji je večan; isti juče, danas i zauvek!

156 To mi daje do znanje, da jednog dana, kada me napusti život ovog smrtnog tela i legnem tamo, još uvek, ako je On bio zainteresovan za ribu, sigurno će se interesovati i za mene i vas, koji pokušavamo da mu služimo. I jednog slavnog dana, On će doći. Ne grane, nego sam Čokot će govoriti iz Svog glavnog štaba u slavi i oni koji su usnuli u Hristu će ustati i ići u Večni Život.

157 Kakav osećaj! Niko to ne bi mogao izraziti. Kada vidite mrtvu ribu kako leži na vodi, sa crevima iščupanim napolje kroz usta, od strane čoveka sa velikim šakama, koji je stisnuo ribu ovako i uzeo je to i iščupao napolje, tako da bi ste mogli čuti kako čupa creva iz ribe; bacio je ribicu u vodu i ona se trznula četiri do pet puta, potonula je i to je bilo to. I da ste videli tu ribicu baš u trenutku izgovaranja te Reči, kako se vratila u život, upravo živa kao što je oduvek i bila, i plivala je dole kroz vodu, upravo takvom silinom kako je samo mogla, vraćajući se nazad svojim riba-drugarima.

158 On je Bog. On je znao da je ta riba bila tamo. Isto kao što je znao da je jedna imala novčić u ustima. Isto kao što je znao ako baci... Ako ti ljudi, oni kažu... U Svetom Marku peta glava, tu se

kaže da je Isus pozajmio Petrov čamac i otišao da peca. Dakle, On je rekao: “Bacite dole u lov.” Kada su oni pecali, kada... Čak su znali da su pecali celu noć i da nisu ništa ulovili. Ali Bog je želeo da vide, ako oni uzmu Njegovu Reč, tako On je rekao: “Hajde u dubinu i bacite svoje mreže i lovite.” I ako tamo ne bi bilo ribe, Bog govoreći svoju Reč, stavio bi ih tamo. To je sve što je bilo potrebno.

159 Onda taj isti Bog u Svom istom karakteru, koji je imao u početku, je isti Bog sa istim karakterom i danas. On je Prvi i Poslednji. On je isti juče, danas i zauvek. On je još uvek Bog.

160 Dakle, vi koji ste ovde ovoga jutra, i molilo se za vas, dozvolite mi da vam nešto kažem. Gledajući ta svedočanstva a Bog je svedočio da li je to istina ili ne. Tako je. Vi tragate za velikim stvarima. Vi pokušavate da pronađete nešto veliko ovde preko, kada je to tačno pored vas. To je tačno. Sam Bog koji je stavio glad u vašu dušu da dođete i da se moli za vas, je isti taj Bog koji je dao život toj ribi. Taj isti Bog koji je zaustavio tog bika napolju, taj isti Bog koji je nadvladao tog manijaka tamo u mojoj prisutnosti i isti Bog koji je tada izbavio Danila od lavova, i isti Bog koji je rekao: “Bacite svoje mreže na drugu stranu i lovite.” On je isti juče, danas i zauvek.

161 Njegova dela ne mogu izneveriti. Njegov Karakter ne može izneveriti. A Njegova dela objavljuju Njegov Karakter. Tako, On je uskrsli danas i On je ovde u našoj sredini, isti juče, danas i zauvek. I mi smo svedoci Njegovog karaktera. Njegov karakter me je izmenio.

162 Kada je On došao k meni, bio sam jedan grešnik. A sada sam spašen. Jednom sam bio izgubljen i sada sam nađen. Jednom sam voleo stvari ovog sveta; sada ih mrzim. Jednom nisam mario za Boga; a sada Ga volim. Nešto mi se desilo. Nešto se desilo vama. Šta je to? To je Božja Reč koja objavljuje Svoj Karakter.

163 On nas voli. On je zainteresovan za vaš društveni položaj. On je zainteresovan za vaše isceljenje. On je zainteresovan za vašu dušu. Zar ne želite da On odredi put vašeg života? Ne

sumnjajte u Njega zbog bilo čega. Vi idite verujući Njemu i Bog će vam dati želje vašeg srca, jer to je Njegova dobra volja da uradi to. On čezne da uradi to. Ali, stvar je u tome da smo svi postali uznemireni (frustrirani). Budite mirni!

164 Gledate na to i kažete: “Bože to mi znači. Nije važno ko se molio za mene i šta moli za mene.” To ne čini Oral Roberts, Bili Graham ili Wiliam Branham ili A. A. Alan; to čini Bog. To čini vaša vera usidrena tamo u Bogu.

165 Kažite: “Bože, to je Istina.” I ovde ja stojim sam, i neka se to drži ovde, sve dok to ne spusti odavde iz vaše glave dole u vaše srce i postane vam stvarnost. Onda će to da deluje. Samo onda može da deluje ako dolazi do srca.

166 Neka vas Gospod sada blagoslovi, dok poginjemo naše glave. Stavite vašu želju u vaše srce. Položite je pred Boga upravo sada. (Hoćete li uraditi to?) Dok se mi molimo. Ako je to za spasenje i ako je to za... Za bilo šta da je, vi to položite pred Boga upravo sada dok se mi molimo.

Moja vera gleda gore na Tebe,

Ti jagnje sa Golgote,

Božanski Spasitelju.

Čuj me sada dok se molim,

Oduzmi svu moju krivicu.

O, čuvaj me od današnjeg dana,

Da budem svetac Tvoj!

Dok kroz mračne životne lavirinte ja koračam, (Budite tihi sda.)

Žalost se oko mene širi,

Budi Ti moj vodič,

Učini da tama postane dan,

Obriši sve moje suze,

Ne daj da ikada zalutam od Tebe.

[Brat Branham počinje da pevuši: Moja vera gleda gore na

Tebe - Izdavač.]

168 Blagoslovljen Gospod, mi možemo reći kao i oni koji su stajali na planini tog dana i rekli su: “Dobro nam je da smo ovde. I sagradićemo tri šatora, i staviti sveštenika u svaki.” Ali Glas se brzo okrenuo i rekao: “Njega poslušajte. On je Moj Sin.” Sada hajde da se okrenemo od pastira i od sveštenika i od Mojsija i Ilije i od velikih ljudi zemlje, i ako smo mi zahvalni za njih. Ali Ti si rekao nama da slušamo Njega.

169 I Njegova Reč je rekla ovo, (ne pastireve reči, niti reči nekog evanđeliste) “Šta god zaželite kada se molite, verujte da ih primete i imaćete ih. I ako budete rekli ovoj planini: “Pomeri se i baci se u more i ne posumnjate u srcu svom, već verujete da ono što ste rekli, da će se desiti, imaćete šta ste rekli.” Nije neophodno da to bude trenutno; to nije bilo trenutno ni kod Abrahama i Sare.

170 Ali Ti si rekao: “Ako verujete da će se desiti ono što ste rekli, imaćete ono što ste rekli. A sada Oče, evo naše molitve; uzmi nas baš sada. Uzmi naša srca u Svoje ruke i stisni ih zaista čvrsto s ljubavlju izbacujući svu neveru i strah iz njih, čineći ih da budu šuplja i prazna, i onda ih odmah ispunji sa Tvojim Duhom, kao što su smola i katran ispunili barku, da bi sprečilo strah i neveru da nikada više ne dođu ponovo u naša srca. I učini nas delom Tvojih ruku, da bi Ti mogao objaviti Tvoj Karakter svetu kroz nas, kao pisane poslanice čitane od svih ljudi.

171 Neka svi koji su-bili pomazani (Ono što si ti rekao da se uradi.), mogu li oni biti isceljeni danas. Svaka osoba od obične zubobolje pa do slepila, oboljenja ili ma šta da to može biti. Neka se ta vera usidri u srcu koje je bilo u strahu i sumnji, kada ona dolazi unutra.

172 I, o Bože, ja se uvek sećam sebe, nas trojica, kao što su bili Petar, Jakov i Jovan, stojeći na Gori Preobraženja i videći šta si Ti učinio tamo, i mi nećemo nikada zaboraviti taj mali zaliv tamo dole u Feni Kriku, dokle god nas memorija i sećanje bude služilo. To možda ne znači puno svetu. Ali kada smo mi videli

Božje sveznanje, svugde prisutnost Živoga Boga, kako silazi dole i imajući dovoljnu naklonost nad ljudskom vrstom, pokazujući nam Svoju Silu kroz obnavljanje male ribe, koja je bila mrtva na vodi, nazad ponovo u život. To ide pravo preko najvećih skeptika i nevernika. Ali kako se to samo beleži u Hrišćanskom srcu!

173 Mi znamo da si Ti Bog! Ti si isti Bog i jutros ovde u ovoj prostoriji. Koliko li više Ti brineš za ljude u ovoj prostoriji u kojoj su muškarci i žene, nego li što brineš za malu ribu! Šta Ti mala riba znači? Ništa, samo da bi se objavilo Tvoje delo. I ja se molim Bože, da Ti danas objaviš svoja dela u svakom čoveku i ženi, dečku i devojčici.

174 Ako bi ovde bilo nekoga Gospode, ko Te ne poznaje kao Spasitelja, i nisu još iskusili i žele da isprazne svoja srca danas od svih stvari đubreta sveta, da bi Ti mogao da ispuniš njihova srca ljubavlju, i kao što je Noje ispunio barku sa smolom, ja se molim da Ti budeš sa njima u ovim preostalim minutima koji su preostali u programu. Daruj to Oče, kroz Isusovo Ime. I dok su naše glave pognute.

Neka tvoja bogata milost
Donese snagu u moje bojažljivo srce,
Moju revnost nadahne;

175 Dakle, ako vi želite Hrista, dok oni pevaju i ako želite da ispraznite svoja srca jutros, da vas Bog uzme upravo kakvi ste tamo, hoćete li podići ruke Njemu i reći: "Seti me se." Bog vas blagoslovio gospodine, i vas gospodine. Vas sestru. Vas brata. Vi. Neko još, preko na mojoj strani? Podignite svoje ruke. Bog vas blagoslovio, sestru. Hoće li još neko reći: "Ja želim da ispraznim moje srce." Bog vas blagoslovio sestru tamo nazad.

Neka od današnjeg dana,
Budem svetac Tvoj!

176 Hoće li još neko da digne svoje ruke sada, upravo pre molitve?

177 Oče, Bože, Ti si video svaku ruku; sedam ili osam, deset ruku se podiglo. Oni se sada prazne od svih svojih strahova i nevere. Oni su sada ispovedaju Tebe Kao njima Svedovljnog, kao svoga Ljubavnika, kao svoga Spasitelja, kao svog Iscelitelja. Oni žele da im se oduzmu svi strahovi i sumnje. Molim se da Ti to daruješ, Gospode, Tvojom velikom milošću. Neka se to desi upravo danas.

178 Ti si mogao govorom vratiti život ribi i govorom vratiti život ubijenom dečaku, i govorom vratiti život Eli Periju, koji je ležao tamo mrtav sa prekrštenim rukama; i govorom vratiti život maloj mrtvoj bebi u Meksiku; govorom vratiti život Lazaru, nakon što je već bio mrtav četiri dana. Koliko više možemo danas stati, na steni Njegove Večne Reči i pogledati iza ove senke sumnje ka Njemu koji je rekao: “Ja sam uskrsnuće i Život.” Neka vera nađe sada mesto svoga počinka u Njemu, toj čvrstoj Steni, Hristu. I neka bi oni primili sve što su oni tražili. Čuj naše molitve dok se molimo u Ime Hrista. Amen.

Ja Ga ljubim, ja Ga ljubim,
Zato što je On prvi ljubio mene,
I pribavio moje spasenje
Na krstu Golgote.

179 Dakle, dok mi pevamo ponovo, rukujte se sa nekim blizu vas. Samo sedite mirno sada; mi smo... Služba još nije gotova.
Vidite?

Ja Ga ljubim...
...pribavio moje spasenje
Na krstu Golgote.

180 [Brat Branham napušta mikrofon i govori nekom - Urednik.]

I pribavio moje spasenje,
Na krstu Golgote.

181 Osećate li se svi pročišćeni? Da li se sada bolje osećate? Vi se osećate kao da Reč... To je-to je-to je-to je pročišćavajuća Krv Gospoda Isusa, koja prolazi pravo kroz srce i čisti nas od svih greha i nepravdi.

I pribavio moje spasenje

Na krstu Golgote.

A sada, brat Nevil.